

x in de kantlijn betreft de vraag
- " " " " het antwoord

N A D R U K V E R B O D E N !

Goeden avond vrienden,

Na deze begroeting volgt de gebruikelijke waarschuwing dat wij over het gesprokene zelf onze gedachten moeten laten gaan, daar de intelligenties nog niet zo hoog gestegen zijn dat zij onfeilbaar zijn en dus het maken van fouten niet geheel is uitgesloten. De intelligentie vervolgt dan woordelijk. Ik zou dan vanavond graag met U willen spreken over PARA-NORMALE VERSCHIJNSELEN. U zult zeggen: wat is dat nu voor een onderwerp voor jullie om daarmee uit de bus te komen? Maar wij hebben nu zoveel gesproken over de sferen en het lijkt mij toch wel aardig om te proberen het contact van de wereld met de sferen eerst eens wat nauwkeuriger en beter te definiëren, voordat we misschien later nog eens een keer een reisje gaan maken. Wat noemt men paranormale verschijnselen, of ook wel occulte verschijnselen? Alle verschijnselen die gebaseerd zijn op wetten die buiten kenvermogen of bereik van de mens vallen. Zoals U weet horen daaronder verschillende menselijke eigenschappen, evenzeer als manifestaties die niet uit een op aarde aanwezige motorische kracht zonder meer verklaard kunnen worden. Wat is dus dat paranormaal, bovennormaal? Maar kan bovennormaal beschouwd worden als niet normaal? Ik zou deze stelling ten eerste al zeer sterk willen bestrijden. Het paranormale zal normaal zijn voor elke mens wiens ontwikkeling verder gestegen is dan de gebruikelijke menselijke ontwikkelingsstadia. M.a.w. veel van hetgeen men op aarde gelieft te beschouwen als iets geheims, iets geheimzinnigs en onbegrijpelijk, behoort inderdaad ook tot de normale capaciteiten van de mens. Het is belangrijk dat we dit aan het begin vaststellen, opdat niet zodadelijk de vraag rijze: ja, maar U vertelt nu wel veel over die verschijnselen, wat hebben wij er feitelijk mee te maken, wij die daar zo weinig van ervaren? Mijne vrienden, U gebruikt ongetwijfeld reeds onbewust een groot gedeelte dier eigenschappen die voor 9/10 van de z.g. paranormale verschijnselen, een zuivere, wetmatige, redelijke en te allen tijde reproduceerbare verklaring geven. In de eerste plaats hebben we te maken met de mens die zuiver stoffelijk gezien in de hersenen reeds draagt een capaciteit die ver uitgaat boven wat men in de rede normaal aanneemt. Uw denken en Uw leven brengt rond U tot stand wat men noemt een aura. Ik zeg niet dat het de gehele aura is, maar dat deel waar wij op het ogenblik mee bezig gehouden worden, veroorzaakt door de normale procedures van leven en denken in Uw eigen wezen. Ze zijn gebaseerd op een omzetting in Uw lichaam waardoor zekere uitstraling tot stand komt. De wijze waarop, is door ons reeds meerdere malen besproken, is overigens te ingewikkeld om ze op het ogenblik onmiddellijk in dit betoog te vervlechten. Deze uitstraling heeft een invloed op elk wezen wat in Uw nabijheid is en een gelijksoortig denkvermogen heeft. Ik zeg niet "een gelijk" ik zeg "een gelijksoortig". Wat U denkt dat heeft z'n invloed op een dier en zelfs op een plant. En ook deze wezens hebben een bewustzijn dat verwant is aan het Uwe, zij het ook dat een zeer sterk verschil in ontwikkelingsstadium, in trap van bewustzijn etc. bestaat. Is het nu zo ontzettend stoutmoedig om aan te nemen dat er wezens zijn die niet gekend worden met de normale lichamelijke zintuigen? Ik geloof dat deze stelling door niemand verworpen zal kunnen worden, waar elk geloof spreekt over entiteiten van buitenstoffelijke geaardheid en oorsprong. Zelfs een geloof dat spreekt over z'n engelen en z'n duivelen, over z'n demonen of z'n nymfen en dryaden, neemt aan dat er niet voor de mens normaal waarneembare, niet kenbare wezens bestaan die toch met die mens in contact kunnen treden. Laten wij nu eens aannemen dat dit ook een bewustzijn is, een bewustzijn dat, zoals U het waarschijnlijk reeds begrepen hebt, wederom aan het Uwe verwant is. Dan zullen alle gedachtenuitstralingen Uwerzijds, die scherp genoeg geformuleerd zijn, door een bewustzijn dat aan het Uwe gelijk is of hoger staat, kunnen worden uitgelegd en ontvangen op een volledig verklaarbare, redelijke wijze en kan er zelfs op worden gereageerd als op het gesproken woord. Een zeer gebruikelijke verwijzing wil ik wederom hier even bij inschakelen: denkt U aan de telepaat die, wanneer althans geen sprake is van het spierlezen, dat in z.g. showgevallen wel vaak gepresteerd wordt, maar van een werkelijk telepathisch contact, de telepaat doet handelen op waarnemingen, reacties en impulsen van een andere persoon waarmee hij lichamenlijk geen enkel contact heeft, zonder dat zelfs een woord behoeft te worden gewisseld. Ik zeg dat laatste erbij, omdat vooral in de beginperiode, toen deze occulte verschijnselen zeer attractief waren, vele z.g. telepaten met woordcodes werkten waardoor

de mededeling voor de geblinddoekte partner was verscholen in de wijze waarop een zekere aanduiding of vraag werd gedaan of gesteld. Aannemende dus dat de telepaten een normaal, een erkend verschijnsel zijn - ik kan U wat dat betreft verwijzen naar de psychologen en para-psychologen, die dit reeds als een onomstotelijk feit hebben vastgesteld - dan is deze wederkerige beïnvloeding niets vreemds, integendeel het is iets zeer normaals en behoort tot de normale verschijnselen van Uw eigen wereld. Dat het wezens kan beïnvloeden die onder geheel andere omstandigheden gevormd en ontwikkeld zijn, of leven in een geheel andere omstandigheid dan de Uwe, behoeft helemaal niet een raadsel te zijn, want het zijn hier denkvermogens van een bepaalde kwaliteit die elkaar beïnvloeden, waarbij de uiterlijke vorm, verschijning, zelfs het wezen, er minder aan toe doet. Hiermede zou dan aannemelijk te maken zijn dat een contact tussen sfeer en stof regelmatig en voortdurend tot stand kan komen. Nu is de vraag: sfeer, wat zijn die sferen? Want er gebeuren veel dingen die tot het paranormaal gebied behoren en waarvan men beweert, althans in de kringen der gelovigen en ook der ingewijden, dat zij manifestaties zijn uit een ander levensbereik, uit een andere sfeer. Wel, indien wij ons voor kunnen stellen, zoals wiskundig bewezen is reeds door verschillende vooraanstaande natuurkundigen, dat er buiten de 3 dimensies die U kent en voor U kenbaar zijn, ook vier-dimensionale, ja zelfs nog hogere dimensionale ruimten kunnen bestaan, dan kunnen we hier al weer aannemen, dat een meer-dimensionaal bestaan Uw eigen wezen en zijn kan omvatten zonder dat het daarbij, als dit wezen, kenbaar voor U geuit wordt in Uw eigen wereld. Ik hoop dat ik het niet te ingewikkeld maak, maar het is toch betrekkelijk eenvoudig. Voor degenen die zich voor het verschijnsel der dimensies interesseren, zou ik aan willen raden: leest U eens het aardige boekje "Platland", dat een soort utopische beschrijving is van een twee-dimensionaal wereldje, waarin drie-dimensionale verschijningen optreden. Het zal U ongetwijfeld in staat stellen mijn betoog op de juiste waarde te schatten. Ik wil dit echter stellen van een vier-dimensionale wereld t.o.v. Uw drie-dimensionale. Dan vallen alle begrenzungen, zoals Uw wereld die kent, weg, in zoverre zij niet zonder dat gij dit weet, ook vier-dimensionaal bestaan. Dat zal voor ons wederom aanleiding zijn om aan te nemen dat magische procedures zeer waarschijnlijk werken in de vierde dimensie, en dat wat daar gepresteerd wordt dus wel degelijk materieel is, d.w.z. een of andere stoffelijke uiting, maar een stoffelijke uiting die zich aan het kenvermogen dezer wereld onttrekt. Hiermede komen we dan vanzelf verder tot de vraag "sfeer". Stellen wij dat sfeer een andere zijns-toestand is, die meerdere afmetingen kent dan de Uwe, dan hebben wij al verklaard dat deze wereld alleen in haar uitingen, maar nooit in haar totale verschijningsvorm in Uw wereld naar voren kan komen. We kunnen echter nog verdergaan. Want, mijne vrienden, gesteld nu dat die wereld verder, qua stoffelijke structuur en let even goed op, stoffelijke structuur, anders geaard is, als het ware in een andere aggregatietoestand zich beweegt en bevindt, dan zou het helemaal aannemelijk zijn dat Uw wereld, zelfs van het grootste gedeelte dier verschijnselen niets opmerkt en alleen die verschijnselen kenbaar worden wanneer ze speciaal gericht worden op Uw aarde. Het zou verklaren waarom de helderziende waarnemingen doet die vaak verbluffend juist zijn en niet altijd - vaak kan men dit wel doen, ofschoon ik het met de verklaring opzichzelf niet eens ben - maar niet altijd kan worden geweten aan het aflezen van een gedachtenbeeld bij een ander. Hetzelfde geldt voor de z.g. proscopie, waarbij dus voorspellingen kunnen worden gedaan, gezien kan worden in de toekomst. Elke paragnostisch begaafde persoon kan krachtens zijn gaven en begaafdheden, de grenzen van het normaal menselijke overtreden, maar is dit inderdaad - een grote vraag - een ingaan in de sferen? Ik meen dit voor het grootste gedeelte der voorkomende uitingen, volledig en definitief te mogen ontkennen. Het is slechts een waarneming van uitingsvormen in de drie-dimensionale wereld, zoals die zich voordoen wanneer de vier-dimensionale wereld zich daarvoor beweegt. Er is dus geen aanvaarden van een meer-dimensionaal bestaan voor de paragnost, er is alleen een waarneming van verschijnselen dier wereld binnen een drie-dimensionaal bestel, waarbij alleen de stoffelijke aanwezigheid wordt gezien en niet het totaal kan worden gekend van hetgeen zich uit. Ja, ik weet dat het voor sommigen Uwer een beetje taaie of zelfs lastige materie is. Toch moeten ook deze dingen eens een keer gezegd worden. Stellen wij nu verder dat al deze paranormale verschijnselen, mijne vrienden, berusten op inderdaad verschillende werelden, dan wordt het voor ons begrijpelijk en duidelijk wat er verder allemaal gebeurt. Een andere wereld, die leeft zoals de Uwe, kan, zoals gij in de micro-wereld ingrijpt misschien met Uw microscoop, in Uw eigen wereld indringen en zou de mogelijkheid zien onder omstandigheden daar uitingen teweeg te brengen. Die uitingen die moeten dan onderdanig zijn aan wetten die in die vier-dimensionale wereld heersen, maar ook in Uw eigen wereld. Universele wet dus, die in beide werelden gelijkelijk optreedt, maakt de uiting van de ene wereld in de andere mogelijk. Wanneer nu een mens uit wil treden naar de sferen, wat zal er dan gebeuren? Kan deze mens inderdaad deze nieuwe afmetingen van een geheel anders geconstrueerde wereld werkelijk ervaren? Welneen, want deze mens is qua begripsvermogen nog niet zo ver ontwaakt dat hij een kubus b.v. in zijn uitgeslagen nieuwe waardevorm van vier dimensies kan erkennen, of een bol.

Dat gaat niet. Wat dan wel? Deze mens kan bepaalde gedachtenbeelden en stromingen daarin erkennen. En deze gedachtenbeelden en stromingen zullen bij het afwezig blijven van het zuiver stoffelijk waarnemingsorgaan, van het horen en zien, wat voor de mens z'n eigenlijke aardse waarneming uitmaakt, natuurlijk leiden tot een aanpassing aan zintuigelijke waarnemingen, waardoor een vaak zeer dramatisch en geromantiseerde beschrijving ontstaat over een wereld die er wel is, die inderdaad de beschreven eigenschappen bezit en toch niet kan beantwoorden aan hetgeen beschreven wordt, omdat de totale zijnstoestand daar geheel anders is. Stellen wij nu eens verder dat deze wereld in Uw wereld werkzaam wil zijn. Kan zij dat zonder meer? Neen, zij kan alleen werkzaam zijn, wanneer ze haar eigen kracht als het ware kan projecteren in Uw wereld en aanpassen. Er is dus niet alleen een kwestie van krachtsuiting, maar ook van transformatie. Zij moet omgevormd worden totdat ze in Uw wereld bruikbaar wordt. Zoals een onderzeeër voor vervoer onder het water zeer juist is, desnoods zou kunnen worden uitgevoerd als een soort vliegtuig, maar niet zou kunnen beantwoorden aan de eisen die de lucht stelt voor verkeer daarin. En zo kunnen we van een vliegtuig dan ook niet verwachten dat het onder water kan duiken en daar inderdaad zich voortbewegen, wanneer niet de gehele constructie eerst daarop berekend is. En wat is dan het eigenaardige? Die bouw kan van menselijk standpunt uit alleen plaatsvinden in de lucht of op het vaste land, dus in de atmosfeer, en dan pas wanneer men daar alles berekend heeft, kan men afdalen. Nu kan men echter door onderzoek een aantal dingen vaststellen, laten wij zeggen: onderzeesche stromingen. Met deze onderzeesche stromingen zal natuurlijk degen die van zo'n onderwatervliegtuig - het is misschien een dwaas voorbeeld, maar het lijkt me aannemelijk omdat een reeks beelden daarmee aan elkaar geknoopt kunnen worden - dat kan dan gebruik maken van de verschillende stromingen die in de zee bestaan, daardoor z'n eigen energie vergroten. Zou het echter niet in staat zijn deze eerst te kennen, deze stromingen, wat zal dan het resultaat zijn? Wat denkt U? Dan zou energie verloren gaan wanneer men tegen de stroom inroeide, en het verschijnsel als zodanig in beweging, dus in krachtsuiting, onopgemerkt blijven binnen het water. Ik zeg, hoor, elk voorbeeld hinkt, en dit is er eentje dat loopt zo nu en dan niet alleen op drie poten, maar soms zelfs op twee. U moet het echter voor lief nemen. Aangenomen dus dat wij willen werken vanuit een sfeer in Uw wereld, dan kunnen wij daar verschijnselen tot stand brengen die paranormaal heten. Wij kunnen U helderziende waarnemingen doen zien, maar ook in sommige gevallen z.g. spookverschijnselen of zelfs levitatie- of materialisatieverschijnselen tot stand brengen, echter altijd alleen wanneer wij een omvormer hebben, een transformator. En hoe moeten wij die dan vinden? Wel, over het algemeen gaat het zo: wij gebruiken in onze eigen sfeer de kracht die wij kennen, om daarmee de gedachtensfeer die wij, let wel, met Uw wereld zo ongeveer gemeen kunnen hebben, waar we dus wel degelijk, zonder onze eigen toestand te veranderen, iets van kunnen beleven en meenemen, om die heel eenvoudig te benaderen en in deze gedachtensfeer ons stempel af te drukken. Nu kunnen wij door die gedachtewerking, dus door de beheersing van het bewustzijn en het onbewuste in de mens, komen tot het reguleren van afscheidingen in die mens. En nu bezit de mens iets eigenaardigs, iets wat overigens, zoals U zeer zeker zult weten, vaststelbaar is en naar ik meen zelfs meetbaar, n.l. wat men bij gebrek aan beter de magnetische flux, de dierlijk-magnetische flux van het menselijk lichaam noemt. Er kan een stroom worden uitgestoten door het lichaam, en deze stroom draagt bepaalde capaciteiten die op de stof beïnvloedend werken. Kunnen we nu genoeg van die stroom bij elkaar brengen, dan kunnen we hiermede in de stof, voor de stof aannemelijk en merkbaar, allerhand verschijnselen reproduceren. Dat is van ons standpunt uit. Maar daar zit juist een grote knoop, want ik heb reeds gezegd: de wetten in onze wereld en in Uw wereld moeten gelijk zijn, willen wij tot een uitwisseling kunnen komen van onze wereld tot de Uwe of omgekeerd. En dat is nu eigenlijk het jammere. Wij kunnen voor ons bestaan geen vast en blijvend bewijs leveren, omdat alle dingen die wij kunnen doen, wanneer we zo'n omvormer gebruiken, door de mens zelf, wanneer hij voldoende wilskracht heeft en over voldoende magnetische flux beschikt, zelf evenzeer tot stand kan brengen. Ik kan, als geest of spook werkend, U heus wel een vaas of een kopje uit de handen slaan, ik kan het ook van de muur afhalen en laten vallen, of een schilderij plotseling neer doen smakken en een spiegel doen breken. Maar, mijne vrienden, dat kan iemand die telekinetische begaafdheid heeft ook, want telekinese is uiteindelijk gelijk aan hetgeen wij doen in zo'n geval. Er moet een podede gevormd worden die materieel zo sterk is dat zij een evenwichtsverstoring tot stand kan brengen, meer is nieteens nodig. Er moet een kracht worden gevormd die zich, desnoods met één plotselinge schok kan ontladen. Men denkt wel eens dat stenenregens, om nu maar eens iets te noemen, iets zijn wat alleen maar in sprookjes voorkomt, terwijl anderen weer aannemen dat ze reëel zijn. Er zijn er onder U wel degelijk die overtuigd zijn dat ze bestaan, en ook dit is bewezen. Zo'n stenenregen kan zeker door de geest of door een demon tot stand gebracht worden, maar evenzeer door de mens zelf. Het is belangrijk dat wij juist deze aspecten van de paranormale verschijnselen goed bezien, want het is helemaal niet de bedoeling dat U nu verbluft door dingen die vaak op goocheltrucs lijken, U plotseling met hart en ziel overgeeft aan onze wereld. Inte-

gendeel, het is de bedoeling dat U redelijk en reëel leert beseffen, dat binnen Uw eigen vermogens evenveel van deze paranormale mogelijkheden geborgen zijn als wij tot uiting kunnen brengen. Wanneer U deze eigenschappen ontwikkelt, dan zult U te gelegener tijd vanzelf met onze wereld in contact moeten komen. Het is heel aardig om met je gedachten in de sferen te leven, om allerhand buitengewone verschijnselen te veroorzaken, kortom om in je eigen bewustzijn magiër, ziener, helderziende etc. te kunnen zijn. Maar opzichzelf tellen die verschijnselen niet dat, niets. Zij kunnen alleen tellen wanneer zij voor U een middel zijn waardoor U kunt komen tot een geestelijk uitgrijpen en begrijpen ook, van meer dan Uw eigen wereld, of zelfs maar een juister beeld van Uw eigen wereld kunt verwerven. Het geloof kunnen we daar desnoods op de achtergrond laten en wel om deze reden: het paranormale verschijnsel zal ons nooit aan kunnen tonen of er een God bestaat of niet, zelfs het wonder kan dat niet doen, het kan ons geloof in een God versterken, maar het kan ons nooit bewijzen dat er een God bestaat. Wij moeten dus geloven in een God. En alle verschijnselen die zich voordoen, of die nu normaal of supra-normaal zijn, paranormaal, behoren alle binnen het plan der schepping. Binnen dit plan der schepping, waar het goddelijke zich in uit, gelden de grondwetten van het goddelijk wezen die noodzakelijkerwijze in elk deel van het geschapene opnieuw tot uiting moeten komen. Een belangrijk punt. Dan moeten de wetten die op aarde gelden, ook in de sferen gelden, indien men slechts de omstandigheden in die sferen na kan gaan. Omgekeerd kan men in de sferen werken op aarde, wanneer men een beeld heeft van de omstandigheden die op aarde bestaan. Het is een zien en kijken: wat is de conditie, wat is de stof, de materie waarmee ik kan werken? En dan een kennen van de wet uit je eigen leven en je eigen wereld. Wanneer we dit begrijpen en beseffen, dan zullen we waarschijnlijk wat minder geneigd zijn om ons alleen tot een andere wereld te wenden, integendeel, wij zullen de belangrijkheid van onze eigen wereld temeer in gaan zien. Want deze wereld is het waarin we de wetten kunnen leren kennen die overal gelden, waar we ons bewustzijn kunnen verwerven dat ons in elk stadium van bestaan, of dit nu een hemel is of een hel, te pas kunnen komen. We kunnen ons hier ontwikkelen. Dat is het belangrijke van een leven op aarde, dat is zelfs het belangrijke van een leven in de sferen, ofschoon daar voor de ontwikkeling geheel andere - dat heeft U van mij niet te geloven, dat vertel ik U er zo even gratis bij - maar heel andere condities gelden en heel andere toestanden bestaan. Het paranormale verschijnsel leert ons dat op aarde de juiste wetten des zijns nog niet erkend zijn. En hierom alleen is het belangrijk. Wanneer het echter verder gaat en ons brengt tot een realisatie van het totaal der krachten die in ons, wanneer we mens zijn, in de stof, geborgen zijn. Wanneer het ons leert hoe wij door een bepaalde wijze van leven en reageren op het leven, kunnen komen tot een veel grotere rust en intensiteit van leven, een grotere vitaliteit, een scherper bewustzijn, dan volbrengen wij datgene wat gedurende een stoffelijk leven het belangrijkste is. Het para-normale mag nooit worden een verschijnsel dat men omwille van het verschijnsel najaagt of zoekt. Het kan hoogstens gebruikt worden als een middel, een middel dat je hanteert om je eigen bewustzijn van de goddelijke kracht, van je eigen bestaan en je eigen mogelijkheden, steeds scherper jezelf voor ogen te stellen. En nu moet ik hier iets aan toevoegen dat misschien in verband met het voorgaande wat onlogisch lijkt. Mijne waarde vrienden, er zijn dingen die je niet kunt beredeneren zonder meer, en toch kun je aanvoelen misschien dat ze juist zijn, omdat je in jezelf meer weet dan je met je verstand alleen voor jezelf volledig juist kunt bewijzen. Een van die dingen is dit: er bestaat een God, die God uit zich in alle dingen en werkt in alle dingen, want zonder Hem zou niets kunnen zijn. Dan is naastenliefde een noodzakelijkheid en kan het z.g. paranormaal verschijnsel normaal worden indien het gedragen wordt door het innig gevoel van samenhang van groepen mensen, van groepen geesten die binnen het goddelijke gezamenlijk werkzaam zijn om het nut van allen gezamenlijk te bevorderen en te bewerkstelligen. Dit nu noemt men naastenliefde. Er is over naastenliefde veel te veel gepraat en ik geloof dat het erg moeilijk is om de naastenliefde op de juiste wijze in de praktijk te brengen. Iets anders echter kunnen we wel in de praktijk brengen, en dat is dit. Wij kunnen leren niets van ons af te wijzen met een scherpe veroordeling en een gevoel van eigen rechtvaardigheid. Wij kunnen trachten om de verdraagzaamheid in praktijk te brengen overal waar wij zijn en leven. Niet door alle onrecht te dulden, maar door het onrecht verhinderende, ook tevens te begrijpen welke oorzaken daarvoor aanwezig waren en zo de hardheid en haat die misschien anders in ons door het kwaad geboren worden, uit onszelve weg te bannen. Een verdraagzaamheid die niet betekent dat je nu maar alles toegeeft, maar een verdraagzaamheid waarin je eerlijk streven en levend, probeert om rechtvaardig te zijn en niet alleen de wereld vanuit je eigen standpunt te zien. Wanneer U daar ernstig naar streeft, dan zult U leren Uzelve te handhaven zonder geregeerd te worden door gevoelens van angst en haat, ofwel van eigenliefde of bovenmatige voorkeur voor bepaalde personen in Uw omgeving. U zult normaal kunnen leven, maar U bent bevrijd van vele drijfveren die voor een gezond inzicht in de werkelijke waarden des bestaans, noodzakelijk zijn. Wie een paranormaal verschijnsel b.v. benadert met de vooropgezette mening dat het duivelswerk is, die zal, ongeacht de geaardheid van het

van het verschijnsel, de oorzaak ervan en de kwaliteit ervan, voor zichzelf een demonische invloed scheppen omdat hij gelovend in het demonische, alle invloeden binnen zichzelf schept die van het demonische uit zouden gaan indien het aanwezig was. En zo kunnen we verdergaan. De hele wereld lijkt U vol met bedreigingen, vrienden. Er zijn geen bedreigingen, onthoudt U dat goed; er zijn misleide mensen, er zijn dwazen, er zijn onrechtvaardigen, maar zij allen hebben een zekere drijfveer die hen brengt tot hun handelwijze. Gij behoeft niet te dulden dat ze Uw wereld aantasten, integendeel, maar ge moogt ze ook niet vrezen of haten, want, wetende wie gij zijt, wetende dat gijzelve t.o.v. het leven rechtvaardig staat, kan niets U aantasten in het leven. Dat is geen paranormale wet, dat is een zeer normale en overal geldend. Wanneer ge ver genoeg zult gaan hiermede, dan kunnen wij komen tot andere, veel belangrijker punten zelfs. Want degen die op de hoogte is van deze geestelijke capaciteiten, die in zichzelf draagt de mogelijkheden die door het afwijzen van haat, van vrees, van gejaagdheid, van angst, in de mens kunnen ontwaken, thans sluimeren zij in de meesten, die zal beseffen dat hij meester is over zo'n groot deel der elementen, dat er geen werkelijk nadeel uit geboren, zij het dan misschien dat te enigerlei tijd de dood optreedt, maar zo'n mens leert ook de dood niet meer te vrezen, omdat hij de dood leert zien als een verandering van bewustzijn, maar voor zichzelf de zekerheid heeft verworven dat een bewustzijn dat zover gaat in niet stoffelijke waarden, niet alleen gebonden kan zijn aan een stoffelijk bestaan. Laten wij, mijne vrienden, proberen om ook die laatste les toch te trekken uit dat paranormale en de wetten die zich daarin uiten. Er is meer, zoals Shakespeare zegt, tussen hemel en aarde, dan iemand er over heeft gedroomd. Maar ik zeg het tegen U persoonlijk, precies zoals U hier zit, allemaal, stuk voor stuk: er bestaat meer tussen hemel en aarde dan U zich voor kunt stellen en een deel daarvan kunt U leren benaderen. En omdat U het kunt leren benaderen, kunt U de zekerheid hebben dat de beperktheid van de stof alleen niet noodzakelijk is voor een bewustzijn en een voortbestaan. Wanneer ik een volgende maal de gelegenheid heb om verder met U te spreken, dan hoop ik ook te gelegener tijd eens aan te roeren de overeenkomst van Uw wereld met de sfeer d.w.z. de factoren die, zover ik althans na kan gaan en ook mijne vrienden na kunnen gaan, werelden verenigen die qua levensvoorwaarden en bewustzijnstoestanden zeer sterk van elkaar verder verschillen. Ik meen echter voor vandaag genoeg gezegd te hebben. Indien er vragen over het onderwerp zijn, dan zou ik U willen verzoeken die aan de "vragenrubriek" te stellen. Dat er vragen zullen zijn, daar ben ik van overtuigd. U kunt ze dan echter stellen. Ik zal zorgen dat voor beantwoording op deze vragen te allen tijde zorg gedragen kan worden nog op deze avond. Ik dank U verder vriendelijk voor Uw aandacht en geef het woord over aan de tweede spreker. Goeden avond.

De ORDE DER VERDRAAGZAMEN houdt haar bijeenkomsten iedere Vrijdagavond (8 uur) in de bovenzaal van "De Galerij", Laan van Meerdervoort 419a, hoek Fahrenheitstraat, D E N H A A G.
Bezoekt deze regelmatig en introduceer zoveel mogelijk vrienden en kennissen, voorzover zij serieus van ons werk willen kennisnemen.

Het 2de onderwerp: "Het vuur" als toestand van verwantschap, is niet van zodanig belang, althans wat de wijze van behandeling betreft (intelligentie de zeeman), dat dit voor publiciteit geschikt is. Wij geven daarvoor in de plaats het eerste gedeelte van een wijdingsochtend, destijds gehouden ten huize van Dr.B., waarvan wij het tweede gedeelte reeds in verslag no.71 opnamen.

Goeden morgen vrienden,

Op deze wijdingsochtend zullen wij eens een keer afstand doen van de op zuiver christelijke basis gelegen overwegingen t.o.v. het gedrag van de mens, de waarheid van de geest en het eeuwig leven. Ik wil voor deze keer wat primitiever worden; voor deze maal zou ik U willen spreken over EEN DEEL VAN HET MANITOEGELOOF en dan wel niet in de meer eenvoudige en verbreide vorm, maar in de kernvorm zoals die oorspronkelijk leefde in de jaren 900-850 na Christus. Zoals U allen weet, zo zult U ook begrijpen dat Manitoe een naam is geworden die veel misbruikt werd; uiteindelijk had een ieder z'n Manitoe en Manitoe werd bij de Indianenstammen tot een geleider. En hier vinden we al het eerste punt dat ons tot overweging stemt. De normale geleidegeest van stam, van persoon, draagt dezelfde naam als de grote Schepper van het Al. Dat is niet voor niets, want degen die werkt in het kleine, die beschermt en die leidt een enkele mens, is volgens de opvattingen van deze oude Indianen gelijk aan de Schepper, zij het op beperktere schaal. Een waarheid, een wijsheid - het moge misschien wat eigenaardig klinken - maar na dit kenteken van de Manitoe-verering te hebben aangehaald, zou ik dan kort willen resumeren een paar artikelen. Allereerst: er is één grote Schepper, Zijn kracht en Zijn wezen is beslissend voor het zijn, zonder Hem is het zijn niet mogelijk. Klinkt U dat niet christelijk in de oren? Dan, Hij geeft ^{uit} Zijn kracht, kracht aan de Zijnen - hiermede bedoeld Zijn schepselen -; daar waar Hij geen kracht geeft is geen zijn. In teken en daad regeert Hij de wereld en Hij heeft gesteld de vele velden waarin de geest van de dappere vindt de beloning der dapperheid; Hij heeft gesteld de vele werelden en Hij heeft gesteld

het gaan door vele vormen. Dat laatste klinkt weer wat Boeddhistisch; eigenaardig, niet? Zo'n leer, die dan toch volgens de geschiedenis nog niet in contact is geweest, hetzij met het Boeddhistische Indië, zij het dan ook met het Christelijke Europa, zo'n land wat hoogstens misschien eens heel in de verte eens iets gehoord heeft van de Vedische overlevering zoals die is bewaard gebleven bij de Vikings. Dit volk kent stelregels die gelijk blijven aan de kenregels van de grote, de machtige godsdiensten op aarde. Ik zou verder kunnen gaan, ik zou U die hele Manitoverering uiteen kunnen zetten met al haar bijzonderheden, met haar Fitiefdienst, met haar symboliek en haar plechtigheden. Maar laten we het hier eens even op houden, dit kleine misschien wat onbelangrijke begin. Over de gehele wereld zijn waarheden en men kan ze in vele vormen inkleden; men kan een Totempaal oprichten waarop geslacht na geslacht en oervader na oervader en God na God is gesneden; men kan zeggen: "uit God is alles voortgekomen" en men bedoelt precies hetzelfde. Men kan de dingen noemen christelijkheid en men kan ze noemen dapperheid, men kan ze noemen naastenliefde en men kan ze noemen gebondenheid aan de stof; dat ligt maar aan het volk, aan de tijd, aan de levensomstandigheden, maar achter deze dingen schuilt steeds weer de eeuwige Schepper. Hij is niet zo maar ergens uitgevonden; Hij is niet alleen maar op een enkel plekje van de aarde gegroeid, Hij is niet als een schepsel van mensenbrein uitgegaan van een bepaalde stad of een bepaalde esoterische school. God leeft als de grote Schepper in de harten van alle mensen. En al deze mensen erkennen iets van Zijn waarheid, want allen kennen ze - naar eigen inzichten en eigen symboliek getekend - een wereld van de geest. En velen hunner gaan verder, zij geven aan dat het mogelijk is dat tussen geest en stof een verbinding bestaat. De Indiaan doet dit door z'n sagen, waarbij men door een tovenaars of een tovermaagd wordt meegenomen naar een geheimzinnig land boven de wolken en daar lange tijd leeft, een ander doet het door U te laten staan voor de walmende afgronden en daar door een geheimzinnige poort ingaande, omhuld door zwaveldamp, af te dalen naar een rijk waar de koning der aarde regeert. Een derde vertelt U van de hemel waarin ge soms voor een ogenblik in extase wordt opgenomen, maar een ieder gelooft in een contact tussen de verschillende werelden Gods en de directe persoonlijkheid van de mens. De moderne wereld zal misschien dat bijgeloof noemen, maar dan mag ze niet vergeten dat ze daarmee tientallen, ja honderdtallen eeuwen opzij zet. Ervaring van een mens die zo groots, zo lang in hem hebben voortbestaan, dat ze zijn geworden tot de waarheid van velen, die onomstotelijk hun leven regeerde. Hypnos de God van de slaap was een kracht uit het eeuwige rijk die afdaalde via een slang in de tempels der genezing. Mecpaatse, de geheimzinnige vleermuis die neerkomt en de medicijnman raad influistert, is direct een afgezant van de witte Manitoe. Altijd weer gelooft de mens daarin en zonder dit geloof, geloof ik niet dat de mens nog leven kan. Want ze hebben het goed gezien deze oude Indianen, zonder een God, zonder een persoonlijke relatie met God kan men niet leven en zelfs wanneer dat de dwaasheid aanneemt van een medicijnbuidel die een mens naam en wezen doet verliezen, dan zit er een kernwaarheid achter, de waarheid dat een mens zonder God geen mens meer is, dat het sterven van God in de mens, althans in diens bewustzijn, betekent een levende dood. Primitief geloof dat uitgestorven is, gebruiken die zijn geworden in Uw tijd tot een schouwspel voor de sensatielustigen en nieuwsgierigen, en toch daarachter altijd weer de Eeuwige. Waarom konden de oude Egyptenaren met heel bescheiden instrumenten meer dan wij soms? Maar dat kan toch niet, dat is dwaasheid, dat is waan, dat is onmogelijk. Weet U, in sommige gevallen doet de moderne mens, in z'n moderne wereld, vooral wanneer hij maar weinig weet, me denken aan de haan die kraait op de mesthoop, die al kraaiende tegen de zon, zich verbeeldt dat hij heerser van het Al is. De Ouden wisten het beter; zij waren primitief, goed, maar in hun primitieviteit zijn ze vaak veel nader gestegen tot de oneindigheid en de geheimen daarvan dan de moderne mens. Wanneer gij werkelijk Uw wetenschap verder uit wilt breiden, wat moet ge dan doen mensheid? Denkt ge dan werkelijk dat ge er komt met atoombommen e.d.? O neen, dat voelt ge zelf ook wel aan en ge zoekt verder, en waar komt ge terecht? In de concrete feiten? In die heerlijkheden waar dan toch wel alles in de gehele wereld van Uw schone technologie - Uw technocratie zou ik moeten zeggen - gevestigd is? Wel neen, ook wanneer gij verder gaat Uw eigen weg, dan dwaalt ge af in de wereld van abstracties en dan spreekt ge misschien niet van een rijk boven de wolken, maar van een vierde dimensie, en dan spreekt ge misschien niet van vreemde velden die drijven tussen de sterren maar van waterstofniveaus die duister verknoopt zijn met al wat er aan sterrenniveaus rond de wereld is, waar ge ook ziet, elke sterrennevel, Uw eigen melkweg, overall wolken. Het is maar hoe men het ziet. "Natuurlijk" zeggen ze dan, "die Ouden die wisten dat niet, die dachten dat er boven de wolken juist speciaal zo'n land was. Maar wolken en wolken is twee. Hebben dan deze Indianen - gaande over de onmetelijke grasvlakten en jagende in hun grootse wouden - nooit de stalen blauwe hemelkoepel boven zich zien staan? Er zijn dagen dat er geen wolken zijn, zou dan hun rijk der doden verdwijnen? Neen, te simpel ziet men de eenvoud van deze eenvoudige volkeren. Wanneer zij zeggen: "boven de wolken", dan zouden ze het zo goed kunnen zeggen: in dat schaduwachtige rijk waar geen kijker doordringt, achter die sluier van wolken die de waarheid omtrent het Al nog steeds ook aan de mach-

tigste instrumenten verhult. En wie weet zouden ze geen gelijk hebben. De wereld van vandaag is een wereld die zich grotendeels voor laat staan op haar nuchterheid; ze is zo nuchter geweest dat ze niet meer kon geloven in een persoonlijke God en dat ze lachend en honend alle oude geloof heeft getracht te verjagen uit het menselijk bewustzijn, en als tegenstelling heeft ze zich vastgeklampt aan letters, letters die dood zijn, letters die eigenlijk betekenen de in ontbinding zijnde gedachte, die alleen tot leven kan worden gewekt wanneer ze weer bezielde wordt door een mens, een mens die ze samenrijt, bouwt tot woorden, begrippen en gedachten. En hoe kan het ook anders, hoe kan het anders in een wereld die door de ontbonden en in ontbinding zijnde gedachten geregeerd wordt, waar de letter meer waard is dan de mens. Daar kan men niet geloven aan een universele God, daar moet men of een toornende letterknecht hebben, of wel iets onbestemds en vaags dat geen persoonlijkheid meer is, een eerste kracht is zonder meer. De Indianen geloven in Manitoe, ze geloven in de grote Manitoe, de grote witte Manitoe die heerst over alle anderen. En ze kennen ook de duistere, de zwarte Manitoe. Zeker, hun godsdienst is een veelgodendom, dat geef ik onmiddellijk toe, evenzeer een veelgodendom als Uw Christelijke religie met z'n Vader en z'n Zoon en z'n Geest op drie troontjes naast elkaar zetelend, verdedigd door leiders der heirscharen in schitterende gewaden met vlammeende zwaarden, gediend door een groot aantal gekroonde mensen die het doorstaan hebben het leven en die nu heilig geworden zijn, met apostelen die een soort van raad uitmaken, een raad van 12 en die besluit wat er over de godsdienst nu eigenlijk noodzakelijker wijze moet gebeuren. O ik weet het wel, zo zegt men het niet, maar daar komt het in feite op neer. Evenzeer een veelgodendom, mijne vrienden. Uiteindelijk, wat anders is Uw beschermer en Uw geleider dan Uw persoonlijke Manitoe? Uw persoonlijke kracht die naast U gaat en die U leidt in Uw ontwikkeling en bewustwording? Wat anders is de stamgeest of de groepsgeest dan de bescherm patroon van volk of van een beroepsgroep? Wat anders is de wrekende tovenaars, de donkere Manitoe, dan Uw duivel? Wat anders is Uw witte Manitoe dan Uw God? De namen zijn anders en de symboliek past zich aan aan tijd en volk, maar God, de Eeuwige, blijft. Ook de geleiders, de persoonlijke geleiders blijven. Hier zijn het engelen die U ter zijde staan, daar zijn het de vreemde banden die U zuiverend en reinigend verbinden met een Nirwana; elders misschien zijn het demonen die U leiden tegen wil en dank naar het goede toe, maar ze zijn er. Altijd heeft men een andere naam gevonden en altijd weer heeft men gedacht dat met de naam de waarheid veranderd was. Laten wij dan aan de hand van deze oude waarheid, de waarheid zelf nog een ogenblik vaststellen in de termen van deze tijd, de termen van deze mensheid. Er is een God en deze God is de Schepper van alle dingen en zonder Hem kunnen ze niet zijn. Dat geldt ook heden ten dage nog. Die God heeft voortgebracht velerlei krachten en deze krachten vervullen een eigen taak. Zo kunnen we hier werkelijk spreken van een hiërarchie, in de hemelen zo ge wilt, in de schepping, een hiërarchie waarbij een ieder zijn eigen taak heeft toegewezen en de een krachtens het gezag van zijn Schepper speelt misschien met sterren, terwijl de andere de heerser is over enkele korrels zand. En in deze wonderlijke hiërarchie staat de mens, de mens die aan alle kanten verbonden is met de rijken van het onzichtbare, de mens die naast zich ziet staan de geleiders, de persoonlijke Manitoe zo ge wilt, de geleider en gids die U voorgaat, die tracht U mee te voeren op het pad der bewustwording. En daar staat naast ook vaak de kracht die in het onvermogen tot geluk in zichzelf zich vastvreet aan U en tracht U dat geluk te roven, om een ogenblik zelf minder ongelukkig te zijn. Te midden van die wirwar van dingen, onoverzichtelijk voor een ieder die niet staat op Gods plaats, staat de mens en de mens is stof en geest tezamen, een kernpunt geworden voor een groot gedeelte van deze hiërarchie, want uit hem gaat de geest en wordt tot leider, tot gids, tot heerser, tot meester; uit hem gaat de stof, die steeds weer wordt tot nieuw leven, in hem leeft God. Zo zit er in de mens de grootse en de wonderlijke kracht die hem in verbinding stelt met alle paden en wegen der oneindigheid. Indien hij wil kan hij beschrijven elk pad, en gebonden en gekluisterd wordt hij slechts door z'n eigen lusten en verlangens. In de mens treffen zich vele werelden; bij de mens zien we het dier en de God naast elkaar staan. Daarom is het aan de mens om de keuze te doen en trouw volgende zijn Leider, zijn Manitoe, een weg te aanvaarden die omhoog leidt, de weg die hem zal plaatsen daar waar hij thuis hoort, zelfs boven diegenen die de sterren regeren, aanvaardend en opgenomen in het scheppend vermogen van Hem die hem eens genereerde in de beginne. Ik dank U voor Uw aandacht.

VRAGEN, welke nimmer een persoonlijk karakter mogen dragen, kunt U schriftelijk inzenden aan het correspondentie-adres van de Orde der Verdraagzamen, de Ruijterstraat 80, D E N H A A G.
U zult dan te zijner tijd in de VRAGENRUBRIEK het antwoord kunnen vinden.

NA DE PAUZE

Goeden avond vrienden,

VRAGENRUBRIEK, waarbij natuurlijk persoonlijke vragen niet kunnen worden gesteld,

want daar krijgt U toch geen antwoord op, en waarbij ik U verder verzoek om, waar het over geloofspunten gaat, niet in debat te treden. Een wederkerige uiteenzetting van standpunten is toegelaten, maar als we er te lang over gaan praten, dan komen we toch over geloof nooit aan een einde, nietwaar? Dus gaat Uw gang, de eerste vraag maar weer.

- x Waar U niet aan tijd bent gebonden, geen behoefte hebt aan eten, drinken en slaap zoals wij, komt bij mij de vraag op: verveelt U zich nooit? (gelach)
- Ach, wat zal ik zeggen? Aangezien we geen horloge hebben om vast te stellen hoe lang we ons vervelen, vervelen we ons werkelijk nooit. En wat het slapen betreft, we hebben heus wel iets wat op slapen lijkt, hoor, al zou U het misschien niet denken. We slapen n.l. heus wel eens d.w.z. we trekken ons uit onze eigen sfeer terug en we gaan in een andere wereld leven, hetzij van onze eigen voorstelling, hetzij een hogere sfeer. Vertel me nu eens dat het wat anders is dan het slapen van U. Alleen we snurken er niet bij. Ik geloof dat het wel voldoende is, hè?
- x Dank U zeer.
- x Bij de mensen bestaat er verschil in intelligentie en bevattingsvermogen. Dit zit hem in de capaciteit van de hersenen. Bestaat nu bij de geesten ook verschil in bevattingsvermogen en geheugen?
- Ja, ik zou allereerst willen zeggen dat niet altijd een gebrek aan intelligentie of bevattingsvermogen aan de hersenen kan worden geweten, hoor. Het kan ook heel vaak geweten worden aan de zelfverheffing waardoor men weigert iets anders aan te nemen onder de mensen. En dan kan ik er onmiddellijk bijvoegen dat dat bij de geest natuurlijk net zo is. U denkt dat die geest heel veel van de mens verschilt, maar dat is niet zo, U lijkt er nogal wat op. En zo heb je er bij ons ook die snel van begrip zijn en langzaam van begrip, maar ze hebben het grote voordeel dat de tijd zoals U die kent, niet bestaat en dat je dus, wat je eigen idee betreft, altijd net zo hard opschiet als een ander. Je hebt altijd volop de tijd en je komt overal toch nog ruimschoots op tijd. Dat is een groot voordeel. Maar er zijn er inderdaad die veel sneller kunnen stijgen dan een ander, die veel sneller bewust worden; er zijn er die er een hele tijd over doen. Dat ligt er maar precies aan hoe je ingesteld bent. Ik zou zeggen, dat is ook wel voldoende zo.
- x Dank U zeer.
- x De eerste spreker had het over de aura van de mens. Mag ik hier meer over horen, over de betekenis van de kleuren die een helderziende in de aura ziet? Ook zou ik graag willen weten of de aura een grotere, wijdere uitstraling wordt naar gelang de grotere bewustwording van de mens.
- Wat de kleuren betreft geloof ik dat het, aangezien U nogal veel vragen heeft, verstandiger is om te verwijzen naar onze vorige verslagen, waarin U niet alleen een lijst vindt waarin de meeste kleuren voorkomen, maar bovendien een drietal verhandelingen over de kleuren, juist van de aura en de betekenis die ze hebben in de verschillende sferen en wat ervan kan worden afgelezen. Het gaat er tevens over verschillende lagen van de aura en hun daarin optredende kleurverschillen. Vraagt U dat liever even terug, dat is gemakkelijker, want ik kan het op het ogenblik niet in die korte tijd beantwoorden. Kunt U het niet voldoende vinden, dan geeft U het de volgende keer als onderwerp op, ja? Wat betreft het groter worden naarmate het bewustzijn groter wordt, dat is niet helemaal juist, maar naarmate het bewustzijn groter wordt kan de werking van de aura sterker worden uitgebreid. Het is niet noodzakelijk want de bewuste bezit de mogelijkheid, die een normaal mens zelfs nieteens heeft, om zich zodanig af te sluiten dat de aura slechts enkele centimeters buiten het lichaam geconcentreerd blijft en dus voor een buitenstaander noch afleesbaar noch merkbaar wordt. Dus er wordt een grotere beheersing verworven over de aura en de kracht daarin aanwezig, plus de straling en ook de kleuren duiden wel degelijk aan de bewustzijnsgraad die bereikt werd. Maar U moet niet denken dat dit in omvang kan worden uitgedrukt, waar deze aan de wil van de bewuste volledig onderdanig wordt. Ik geloof dat het voldoende is.
- x Ik dank U wel.
- x Hoe kan men dan die paranormale gave ontwikkelen, daar iedereen die schijnbaar heeft?
- De paranormale gaven kunt U het beste ontwikkelen door U voortdurend in te stellen op het doen van datgene wat binnen Uw normale capaciteiten ligt maar wat U nog niet goed genoeg doet. Begint U maar eens met Uw geheugen te oefenen, begint U maar eens te proberen Uw eigen gezichtsvermogen sterker te ontwikkelen, zodat U meer bewust alles waarneemt. Probeert U verder U allerhand impulsen die nu op het ogenblik z.g. intuïtief zijn, eens te realiseren met hun oorsprong. U zult dan ongetwijfeld tot de ontdekking komen dat vele paranormale gaven die in U begraven liggen, langzaam maar zeker aan de oppervlakte komen. Maar denk niet dat het een kwestie is van een maand of een paar weken, want dat kan een jaar, zelfs jaren duren voordat daar redelijk resultaat mee wordt bereikt. U kunt echter een volledig geheugen daarmee bereiken van al hetgeen wat U ziet etc., een volledige beheersing daarvan. U kunt verder een groot aantal waarnemen die U

totnogtoe ontsnapte, nu wel bewust gaan verwerken en daardoor onmiddellijk in contact komen met datgene wat men paranormaal noemt. Ik geloof dat dat binnen het korte bestek het duidelijkste antwoord is wat ik geven kan.

x Dank U wel.

x Het volgende voorval werd mij medegedeeld: De vader van degene die mij dit vertelde, stierf in haar handen. Zij voelde hoe "iets" haar ontglipte en dat zij slechts een omhulsel in haar handen overhield. Duidelijk was het gevoel van het zich ontdoen door de geest van het lichaam. Is dit mogelijk?

- Nou, het lijkt me zeker niet onmogelijk en wel hierom: In elk lichaam, hoe zwak het ook is, is nog een bepaalde hoeveelheid van uitstraling aanwezig die op het moment dat de geest zich vrijmaakt van de stof, wegvloeit als actief zijnde. Wat nog overblijft is zeer klein, vervalt zeer snel. De grootste krachten ontbinden zich dan binnen 20 min., er zijn echter ook krachten die er enkele uren voor nodig hebben. Wanneer U dus bezig bent met zo iets en U heeft zo iemand vast, en hij sterft in Uw handen, dan kunt U inderdaad, wanneer U sensitief bent, deze verandering van toestand en het wegvloeien der activiteit in de levenskracht onmiddellijk aanvoelen en U zult dan inderdaad het gevoel hebben of iets langzaam van U wordt weggetrokken. Dus dat is inderdaad mogelijk, maar U moet wel als voorwaarde stellen: ten eerste dat men zelf sensitief is en ten tweede dat men zelf voor levenskracht ook begaafd is, zodat men b.v. zou kunnen magnetiseren of instralen. Indien aan deze beide voorwaarden is voldaan, acht ik het mogelijk. Voldoende?

x Dank U wel, vriend.

x Wat is de reden dat de één een lang ziekbed en zware doodstrijd heeft, terwijl de ander een plotselinge dood sterft?

- Een erge moeilijke kwestie om het zo te behandelen. Kort gezegd omdat de wet van oorzaak en gevolg deze gevolgen heeft geschapen en daardoor de mens dus moet ondergaan wat in de vorige verhandelingen, gebeurtenissen van zijn leven, plus in het voorgeslacht erfelijk was vastgelegd, plus datgene wat in zijn eigenlijk geestelijk bewustzijn mede heeft gewerkt aan de vorming van zijn stoffelijk bestaan. Daar komt het eigenlijk op neer. Maar U kunt begrijpen dat de één een lang ziekbed heeft en bang is voor de dood, dat deze mens juist door zijn angst voor de dood, zijn lijden onnodig verzwaart. Er komen dan n.l. psychische invloeden bij het fysiek lijden, waardoor dit fysieke lijden verhevigd wordt, terwijl gelijktijdig ook weer de angst voor de dood en de afkeer daarvan groeit. Daardoor krijgt men dus een veel intenser lijden en het kan onder omstandigheden ook een langduriger lijden betekenen. Er zijn zelfs gevallen geweest waarbij een op zichzelf niet dodelijk lijden, alleen door de angst voor de dood, dodelijk werkte. Ik geloof dat dit duidelijk genoeg aantoonst dat eigen geestelijke gesteldheid en eigen houding t.o.v. de dood hier zeer zeker ook wat mee te doen heeft. Het is echter niet noodzakelijk, het kan dus ook in de gebeurtenissen van het leven liggen, in de erfelijke factoren, plus in de eigenlijke geestelijke bewustzijnstoestand die gedurende het gehele leven op aarde tot uiting werd gebracht. Is dit voldoende?

x Erg vlug.

- Ja erg vlug, ik weet het, maar als er een hoop vragen zijn dan moet ik het wel een beetje vlug doen, wil ik ze allemaal nog een behoorlijk antwoord geven, nietwaar?

x Dank U zeer, vriend.

x Als motto voor zijn machtig hoofdwerk "Die Welt als Wille und Vorstellung" bezigt Schopenhauer de uitspraak: "Das Leben ist eigentlich etwas dasz besser nicht wäre", Van Vivekananda, de wijze interpretator der Oud-Vedische wijsbegeerte is de volgende uitspraak: "Doch ist der Weg der Nicht-Wiederkunft gefunden, tritt nicht wieder in das Erdenreich der Weise." Uit het voorgaande, om van talrijke gelijk gerichte uitspraken maar te zwijgen, blijkt glashelder dat de waarheidsbelevingen van de hoogste ingewijden elkaar volkomen dekken. Mijn vraag is nu: Welke is die weg van niet-wederkeer c.q. Hoe kan men als geest de eeuwige visieuze cirkelgang doorbreken om als de "voleindigde" in te kunnen gaan in het Nirwana?

- Nou, mag ik allereerst opmerken dat beide opmerkingen elkaar niet zo volledig dekken en dat het de interpretatie is die hier de zaak doet gelijken op elkaar? Want: "das Leben ist etwas dasz besser nicht wäre", daar geloof ik van te kunnen zeggen dat het tamelijk pessimistisch klinkt. "Het leven is iets wat er beter niet zou zijn", daar ben ik het niet mee eens. Het leven is noodzakelijk om, wil men het bewustzijn behouden, toch in te kunnen gaan tot de ongebondenheid die U in de geschriften van Vivekananda heeft gevonden n.l. het niet weer terugkeren dat het doel en het uiteindelijke lot van de wijze is. Op het moment dat de mens zich ontworstelt aan het begeren en aan vrees, bestaat er geen enkele reden meer om op aarde terug te keren. Zolang echter begeren en vrees aanwezig zijn, zal de vlucht voor niet begrepen geestelijke krachten jagen naar een geborgenheid die de stof, de materie alleen kan bieden, terwijl gelijktijdig het begeren een zekere leegte in het wezen schept die over het algemeen alleen vervuld kan

worden indien voorwaarden die alleen in de stof bestaan, wederom de mogelijkheid tot bezit etc. scheppen. Het resultaat is dus dat, om niet meer terug te keren, men zich zal moeten ontdoen van twee dingen: het begeren en het vrezen. Waar het vrezen in vele gevallen uit bezitsliefde voortkomt, die foutievelijk wel eens op aarde als liefde wordt gequalificeerd, zullen wij dus ook t.o.v. de mens zeker een beetje meer liefdeloos moeten zijn d.w.z. onze persoonlijke relatie tot de mens moet niet meer leiden tot een absolute binding met de mens. We kunnen dan verdergaan en zeggen: we mogen bovendien nergens bang voor zijn, we moeten ons nergens meer iets van aantrekken. We moeten niet bang zijn om rijk te worden, maar het moet ons ook niets kunnen schelen wanneer we arm worden. We moeten de rechten en de rechtvaardigheid zoals we die in ons eigen wezen ervaren en kennen, volledig tot uiting brengen, ongeacht de gevolgen in materiële zin. Wanneer we dat klaar kunnen spelen op aarde, dan kunnen we zeker zijn dat we als geest vrij zijn en dat we de vicieuze cirkel inderdaad doorbroken hebben. Commentaar? (geen vragen)

x Wij lezen vaak, dat de omgeving waarin we na ons overgaan komen, het product is van onze gedachten. B.v. wij denken ons een boom, en dan is er een. Maar mij dunkt dat die boom dan ook weer zal verdwijnen als we ophouden er aan te denken. Hoe kan er dan ooit een constante omgeving zijn die we als "sfeer" kenmerken? Er zit nog een volgende consequentie aan deze veronderstelling vast. We hopen n.l. allen aan gene zijde onze geliefden terug te vinden. "Maar", zeggen deze boeken, "dit zijn slechts de gedachtenbeelden van onze geliefden, die wijzelf opbouwen. Het lijkt me een nogal triest vooruitzicht. Bovendien, als we allen in de eigen gedachtenwereld gevangen zitten (een wereld door onze gedachten opgebouwd), dan kan er van een werkelijk gemeenschapsleven geen sprake zijn en zijn we allemaal voor eeuwig eenzaam, alleen bezig met het steeds weer opbouwen en loslaten van onze omgeving. Hoe zit dit nu eigenlijk in elkaar?

- Nou, het laatste beeld dat is ongeveer het beeld van de verdoemde. En ik ben het met U eens dat dat wel heel erg pessimistisch klinkt. Maar, om te beginnen bij het begin. Die boom die U denkt die kan, wanneer Uw gedachten voor een ander worden uitgestraald, door die ander mede worden beleefd. U kunt dus samen over een boom denken. Dan zal die zo lang blijven bestaan als een van U beiden meent dat die boom er is. Komen er dan een paar honderd bij, dan kunnen we wel zeggen dat die boom er voorlopig wel staat en dat hij niet meer weggaat. De sferen komen tot stand, niet door een willekeurige schepping, zij komen ook niet alleen tot stand door de gedachten van de enkeling, maar zij worden geboren uit de gezamenlijke gedachtenwereld van allen die in die sfeer, dus in die bewustzijnsmogelijkheid leven op dat moment. Zij vormen gezamenlijk een wereld die niet geheel constant is, maar waarin een aantal hoofdpunten toch steeds onveranderd en gelijk blijven, waarin de visie van de verschillende personen op hetgeen er aanwezig is iets kan verschillen, maar door gelijkheid van ontwikkeling en denken toch een ongeveer gelijk beeld altijd wel wordt ontworpen. Dat is punt 1. Het is begrijpelijk dat, wanneer je iets deelt met elkaar, dat er dus in onze werelden, in de sferen, van een realiteit sprake is. Wanneer Uw geliefden, zoals U het noemt, helemaal niet meer aan U zouden denken, dan zou inderdaad elke voorstelling van die persoon, van die geliefde, alleen maar een gedachtenbeeld zijn. Dat ben ik volledig met U eens. Echter op het moment dat U aan elkaar denkt, dan bereikt U dus elkaar en dan kan de voorstelling, vooral wanneer er verschillende sferen tussen liggen, die U zich maakt van die persoon, het beeld zijn, de projectie van Uw eigen wezen, Uw gedachtenbeeld, maar datgeen wat erin leeft, spreekt en handelt is de persoon zelve. En dus wordt inderdaad hier gesproken van een zuiver persoonlijke ontmoeting. U zegt toch ook niet dat iemand een ander wordt wanneer hij een geleend pak aan heeft? Nou, zo is het nu precies zo met die geest. Hij zal, om zich in Uw sfeer te kunnen uiten, vaak Uw voorstelling moeten lenen van de persoonlijkheid, zoals de geest die zich bv. aan een helderziende openbaart ook over het algemeen de aardse attributen weer aanneemt die vroeger kenmerkend waren voor de persoonlijkheid om op die manier kenbaar en herkend te worden, maar gelijktijdig wel degelijk kans ziet om zijn eigen waarschuwingen en eigen mededelingen uit te spreken. Ik geloof dus niet dat die eenzaamheid zo groot is. En wat het laatste beeld betreft, hier blijkt al weer uit het voorgaande, dat dus het verkeer tussen de verschillende sferen mogelijk is indien de hogere sfeer zich een beperking oplegt en een jasje als het ware kan vinden in de lagere, waardoor het voorstellingsvermogen van die sfeer is geschapen. Het behoeft niet geheel te beantwoorden aan de persoonlijkheid, maar het moet toch in ieder geval de persoonlijkheid betekenen voor degeen in de lagere sfeer. Dus zelfs de hogere sferen kunnen in een lagere sfeer aanwezig zijn. Verder neem je elkaar waar en door de gedachte die je van elkaar ontvangt, heb je een beeld van elkaar en zo ontstaat dus inderdaad een persoonlijkheid die waarneembaar is voor al degenen op de duur die in die sfeer leven. Gelijktijdig kunnen degenen uit een hogere sfeer zich daarin openbaren, mits ze de gestalte dragen die ook weer aanvaardbaar is binnen die sfeer en voor het begripsvermogen van die sfeer. De gedachte dus die binnen het bewustzijn van degenen die in zo'n sfeer wonen past. Van eenzaamheid is geen sprake. En ik ben heel blij dat ik dat hier nu eens nadrukkelijk mag zeggen: het is bij ons soms een heel gezellige boel en we zijn helemaal

niet eenzaam, maakt U zich daar geen zorgen over. Eenzaamheid krijgt U alleen te verduren wanneer U bang bent voor anderen, omdat U denkt dat dan Uw eigen waar- digheid en Uw persoonlijkheid er onder lijden, of wanneer U bang bent omdat U zo'n beroerling bent geweest in Uw leven, dat U dat aan een ander niet durft te laten zien en gelijktijdig weet dat U Uw gedachten voor die anderen niet kunt vermommen. En dan komt U in die eenzaamheid en dan komt U ook in de duisternis waarin de waanwereld zuiver persoonlijk is, terecht uiteindelijk. Nou, voldoende?

x Ja, dank U wel.

x Is het werkelijk waar dat de zondeval door Adam en Eva in het leven kwam van de mens, of is het een symbool? Ik kan het niet begrijpen, waar ik in de liefde van God geloof, en het niet kan rijmen met een eeuwig doorgaande straf.

- Ja, maar is het wel een straf? Dat is nu juist de eigenaardigheid. In de eerste plaats, we weten geloof ik natuurlijk allemaal zo langzamerhand wel dat de para- dijsmythe, paradijslegende, paradijssage, hoe U het noemen wilt, een kwestie is waarbij je kunt zeggen: dit is symbolisch. Er wordt hier n.l. iets voorgesteld op een simpele en begrijpelijke wijze. Nu kunnen we aannemen dat Adam en Eva iets deden wat ze niet mochten van God, wilden zij de toestand die bestond behouden. Dus zij mochten niet komen tot iets nieuws. Maar, is nu de vraag die ik zou willen stel- len: wanneer God dit zo geschapen heeft, dan weet Hij ook dat het gebeuren gaat. Kan het dan zijn dat de mens in dat paradijs zo groot is dat de engelen er jaloers op zijn? Of is het juist de mogelijkheid tot verdere ontwikkeling die ze hem benij- den? Het is maar een vraag. Ik voor mij ik zou het zo willen interpreteren: Adam en Eva zijn symbolische figuren, zij eten van de boom van kennis van goed en kwaad d.w.z. zij komen tot een oordeel. Op het moment dat een mens oordeelt over de schepping en over zichzelf, zal hij ook oordelen over de Schepper die zich in alle dingen gelijkelijk uit. Hij verwijdt zichzelf daardoor van de Schepper en wordt uitgedreven uit zijn paradijs waarin de Schepper hem volledig draagt en leeft. Hij heeft eigen verantwoording en datgene wat vroeger een spel was wordt nu een dure plicht omdat hij oordelen kan over andere mogelijkheden. Hij bereikt daardoor echter een bewustzijn waardoor hij nu zelfstandig en bewust hetzelfde peil wederom kan bereiken en dus wederom wandelen met God. Niet meer als een wezen dat geleefd wordt door God, zoals in den beginne, maar als een wezen waarin God zich spie- gelt en dat zichzelf in God spiegelen kan en daardoor de grootheid van het zijn en de Schepper kan begrijpen. En ik meen dat dan op dat moment pas vervuld is het- geen wat in het begin staat: en Hij schiep Hem naar Zijn beeld en gelijkenis. Vol- doende duidelijk, in dat korte bestek alweer, hoor? Daar is natuurlijk een hoop meer over te zeggen, maar ... (geen vragen meer)

x Kunt U iets zeggen over de tweede dood?

- Zeker. Wanneer U zo onbewust leeft dat U in de sferen komt zonder in die sferen te kunnen blijven en terug moet naar de aarde, dan zult U de tweede dood sterven d.w.z. de bereikte geestelijke waarden moeten weer worden prijsgegeven, U sterft en keert terug naar de aarde zoals U eens op aarde gestorven bent en vandaaruit naar de sferen bent overgegaan. En die tweede dood die herhaalt zich dus na elk leven. Wanneer U dan weer sterft, krijgt U weer de eerste dood d.w.z. de overgang tot stof-geest. Maar kunt U in die geest niet bewust worden, dan gaat U terug met hele gevalletje, dan moet U weer op aarde incarneren - een kwestie van reïn- carnatie - en sterft dus in de sfeer van de geest de tweede dood. Degene echter die een geestelijk bewustzijn heeft verworven door een goed en bewust leven op aarde, zal de tweede dood niet sterven, want die heeft een bewustzijn dat hem in staat stelt om het goddelijke te benaderen vanuit de geest, zonder terug te moe- ten gaan, doordat alles eigenlijk zinloos wordt in de sferen, weer naar de ma- terie om daar opnieuw iets te leren, dat hij nu in de geest wel verder kan.

x Maar daar staat toch in de Bijbel ook nog bij dat we dan door de tweede dood over- schaduwd zouden kunnen worden?

- Nou het staat er niet precies zo. Daar staat dat de tweede dood onze schade en schaduw zou kunnen zijn, als U het precies wilt zeggen. En dat is begrijpelijk, want als je terugkeert op de aarde en je reïncarneert, dan raak je een deel kwijt van wat je gehad hebt. En wanneer je dan die onbewuste waarden die geestelijk nog in je leven, stoffelijk niet verder tot uiting brengt, verzwakken ze en kan het zijn dat je na zo'n leven dus, met een gelijk bewustzijnspeil, minder bewustzijns- mogelijkheden hebt dan voordien. Duidelijk? Commentaar?

x Ja, dank U.

x Atoomontploffingen hebben deze invloed op de weersgesteldheid, vandaar dat het klimaat overal ongunstig beïnvloed wordt?

- Atoomontploffingen hebben heel wat meer invloed dat U zich waarschijnlijk voor- stelt maar nu niet direct op het weer. Kijkt U eens, het enige wat de atoomont- ploffing kan doen dat is: doordat zij een groot aantal stofdeeltjes met een zeke- re eigen activiteit tot boven de troposfeer uitslingert, een beïnvloeding van de luchtstromingen die in de stratosfeer voortdurend plaatsvinden. Daarbij kan dus een gedeeltelijke verdikking, afremming van de verwarming enerzijds, een sterk toenemen van de verhitting op een bepaalde plek anderzijds ontstaan. Die

invloed kan dus op het weer inderdaad wel aanwezig zijn. Daarnaast mag ik echter verzoeken om er rekening mee te houden dat de zonnecyclus, dus de zonnevlekken een gelijke invloed op het weer vertonen en dat het samentreffen van een bepaald deel van de zonnecyclus met een aantal hectomen, explosies dus, schijnbaar fatale resultaten te zien geeft, die echter niet liggen aan de atoomexplosie alleen maar aan het samentreffen van verschillende omstandigheden. Ik kan er echter bijvoegen dat de activiteit van sommige deeltjes en een deel der energie die vrij wordt gemaakt bij een atoomexplosie overeenkomt met de levenskracht van de mens. Dit betekent een verandering van belasting van het zenuwstelsel waardoor, indien een voldoende dichtheid en verzadiging zou ontstaan op de duur, een mutatievorm van de mens noodzakelijk zou worden, waar de mens zoals die thans leeft, de spanningen niet meer zou kunnen weerstaan. Maakt U zich maar niet bang hoor, er worden voorlopig geen aapmensen geboren. Die mutatie die wordt heus gunstig. En dat kunt U wel begrijpen, omdat die mutatievorm zal moeten kunnen weerstaan een grotere kracht doch ook levenskracht, dan U op het ogenblik zoudt kunnen bevatten. Resultaat? Dat die vorm dus veel grotere mogelijkheden heeft, zowel lichamelijk als geestelijk, dan U op het ogenblik, plus een veel groter weerstandsvermogen. Alleen is de vraag of de denkwijze van een dergelijk wezen nog gelijk zou zijn als die van een mens. En ja, dan zou je natuurlijk de superieure mens krijgen. Maar zoals het er nu uitziet zijn er op het ogenblik nog niet voldoende superieure mensen om hun stempel op de wereld te drukken. En dat is nog niet eens als sarcasme of als spot bedoeld, al denkt U daar bepaald aan. Nou...

x Bestaat er verband tussen karaktereigenschappen en ziekten? Kunt U daar misschien een voorbeeld van noemen?

- O ja, zeker. Iemand die altijd afgunstig is, die wordt op den duur zo zuur, dat hij een maagzweer krijgt. Een mens die voortdurend bang is dat hijzelf tekort schiet, die heeft ook kans dat hij een maagzweer krijgt en die zal daarbij aanleg hebben voor darmaandoeningen. Iemand die zich misdeeld acht door de wereld, de belangstelling van die wereld vraagt, zichzelf in het middelpunt wil stellen - een karaktereigenschap - heeft ontzettend veel aanleg voor reumatiek, jicht etc. Een element van hulpeloosheid dat bij sommigen sterk naar voren komt, leidt tot allereerst zielsziekten. U begrijpt dus dat er wel degelijk een overeenkomst bestaat tussen karakter en het ziektebeeld dat zeer waarschijnlijk op de voorgrond treedt. Evenzeer als een goed psycholoog in staat is reeds de mensen die nog volkomen normaal zijn, in te delen in bepaalde klassen, waardoor hij kan zeggen: wanneer die een geestelijke afwijking wordt, dan wordt het een melomaan, dat wordt een gespleten persoonlijkheid en die krijgt weer een andere uiting. Dat kun je dus reeds aanzien aan de persoon zelve. En zo is het dus ook mogelijk aan de karaktereigenschappen van de mens de delen te bepalen waarin ze het meest kwetsbaar zijn. En waar ze het meest kwetsbaar zijn, daar lijden ze meestal het meeste, vooral wanneer er psychische invloeden komen. Het karakter van de mens wordt nl. voor een groot gedeelte bepaald, ook al vergeet men dat maar al te vaak, door bepaalde uitvloeiingen van kleine klieren uit het lichaam. De hypophyse die geeft er alleen al als ik mij niet vergis 18 bekende en in het geheel zo iets van 24-26. Dan spreek ik nog niet over pijnappelklier, schildklier, nietwaar, over al die andere kleine klieren, enfin, die hele bedoening daar in Uw lichaam, de bijnier, die allemaal met hun preparaten en hormonen medewerken om Uw karakter ook te bestemmen. Vergeet U dat niet. Uw impulsen en alles dat is niet alleen maar zo Uw geestelijke kwestie, dat wordt lichamelijk voorbestemd. Alleen de wijze waarop U het beheerst of vrije loop laat, dat is een kwestie van U persoonlijk. Maar zelfs als je lui bent is dat vaak een kwestie zuiver van lichamelijke afscheidingen. En denk nu niet: nou, dan zal ik voortaan maar lui zijn want ik kan er toch niets aan doen. Dus het is begrijpelijk dat die afscheidingen een invloed hebben op het lichaam die in het karakter tot uiting komt. Het karakter nu is voor ons direct kenbaar. Het gebrek in de afscheiding, de onstabiliteit van intern evenwicht en secreties etc. kunnen we niet onmiddellijk nagaan, maar we kunnen wel zeggen aan het karakter: "hé, die mens is dus gepredisponeerd voor die en die ziekte" en dat is inderdaad waarneembaar en dat kan door studie ook worden bepaald. Ik weet niet of het al gedaan is, maar het is in ieder geval mogelijk. Voldoende?

x Dank U vriend.

x Wat zijn aardstralen? Indien deze aardstralen zich in huizen ophouden, zouden deze de mensen ten ongunste kunnen beïnvloeden, zodat er ziekten kunnen ontstaan?

- Aardstralen kunnen alleen de zenuwkracht aantasten en er kunnen dus wel ziekteverschijnselen ontstaan, maar deze ontstaan door een verzwakking van het organisme, en alleen die ziekte zal tot uiting komen die reeds in het lichaam aanwezig was, potentiëel, ofwel waarvoor een predispositie reeds bestond. Wij zien dat aardstralen vaak kwalen die in het prae-natale tijdperk, dus in de tijd van een embryonaal bestaan, werden ingelegd als mogelijkheid in het lichaam, waartegen in die tijd ook reeds een zekere resistentie, een zekere weerstand werd verworven, tot uiting kunnen brengen, door het uitputten der zenuwkracht. Dit geldt echter niet voor alle punten waarop aardstraling optreedt, dit geldt alleen voor

die punten waar ze volledig strijdig zijn met de persoonlijkheid en dus de zenuwkracht aantasten inplaats van aanvullen, een mogelijkheid die op andere plaatsen evenzeer bestaat. Aardstraling kan worden gezien als een uittreden van een zekere fluïde uit de aarde - fluïde is geen prettige term, dat ben ik met U eens daar - laten we dan zeggen een uitstraling die een zekere radio-activiteit betekent die door de ontbinding in de aardkern, binnen de aarde, voortdurend ontstaat, van daar uittreedt maar niet overal gelijkelijk geremd wordt, doordat de aardkorst op verschillende plaatsen in geheel verschillende toestand verkeert. Wanneer nu op bepaalde punten een afbuiging ontstaat, waardoor een kruising van aardstralen ontstaat, is dit een zeer ongunstig punt; de beide stralen bestrijden elkaar. Elk organisme dat daarin terechtkomt wordt gebruikt als een compenserende kracht en men heeft dan ongeveer hetzelfde geluk als België in de eerste wereldoorlog: er wordt een slag tussen anderen op Uw grondgebied uitgevochten, U draagt de grote schade. Begrijpt U? Maar denkt U erom dat is zenuwkracht, denkt U niet dat je daar kanker van krijgt of dat je er wat anders van krijgt. Aardstralen bestaan, ze zijn lang niet zo gewichtig als men wel eens denkt, maar ze kunnen, wanneer U voortdurend erin verkeert, Uw zenuwtoestand aantasten. En wanneer dat gebeurt dan kunt U door die zenuwprikkels langzaam maar zeker in een toestand van overspanning komen die een verzwakking van de weefsels betekent, waardoor de weefsels vatbaar worden voor bepaalde ziekten. Nou...

- x Ja, ik had nog wel iets te vragen in verband met die aurauitstraling. Had die aura-uitstraling een kleur in verband met de bewerking van de chakra's?
- Ja, ik kan het in ieder geval zover uitdrukken. In de uitstraling van de etherische sfeer, het etherisch lichaam dus, dat zich zoals U weet rond het menselijk lichaam uitbreidt en daarin kenbaar wordt als uitstraling, als aura, deel van de aura dus, komen deze chakra's zeer sterk in bepaalde lichtkrachten tot uiting en is de ontwikkeling daarvan bepalend voor de kleur die de buitenste rand van de aura heeft. De binnenste rand van de aura is die van de zuiver lichamelijke kwestie, daarbuiten zien we het z.g. begeertelichaam waarin dus het bewustzijn noodzakelijk voor de kleur bepalend is. En nu wil ik, nu we toch nog even hebben er wel een paar dingen aan toevoegen. Over het algemeen mogen we zeggen dat elke kleur die troebel is, dus niet helder is, aanduidt dat slechte invloeden plaatsvinden. B.v. donkerrood: hartstocht, rood helder: moed. Dit is natuurlijk niet een vaste aanduiding, omdat er een hele hoop tussentrappen bestaan, maar als korte vergelijking duidelijk genoeg. We kunnen verder zeggen dat elk innig gemoedsleven dat niet via de weg van het redelijke, het goddelijke benadert, groen brengt. Is die groene uitstraling troebel, dan krijgen we te maken met de neiging tot mystiek die verschillende magische handelingen pleegt ten bate van het eigen-ik. Wordt het steeds helderder en lichter, dan kunnen we zeggen dat een zeer hoge geloofstoestand bereikt werd, waarbij dus een verinnerlijking van het wezen tevens in de aura tot uiting komt. Het gaat meestal gepaard in dit geval met een verstillings en een verduidelijking ook van de zuiver lichamelijke uitstraling. We kunnen verder zeggen blauw, gaande van zeer diep blauw tot zilver, over het algemeen geeft een streven naar bewustzijn, dat langs de redelijke weg plaatsvindt. Wij kunnen verder zeggen dat het geel dat uit het groen maar ook uit het rood geboren kan worden, over het algemeen geeft de weg van geloof en liefde, waarbij het geel dan tot veruiterlijking komende op het hoogste punt, een gouden licht wordt dat zeer teer is. Er zijn in het geheel 144 kleurmogelijkheden. U zult dus begrijpen dat ik geen volledige lijst kan geven. Die 144 kleurmogelijkheden zijn in bepaalde karakters van de mensen overheersend en wij kunnen aan de hand van deze kleur inderdaad komen tot een gemeenschappelijke wet, waarbij we alle mensen onderverdelen in 144 klassen die elk bepaalde eigenschappen en bewustzijnsmogelijkheden vertonen. We kunnen verder aan de aura zelf de fout in een bepaald organisme, in de werking van een organisme inderdaad vaststellen. Wat we daardoor niet vast kunnen stellen is de oorzaak van de kwaal. We kunnen de begeerte vaststellen en de wijze waarop ze gericht zijn. Naarmate de kleur troebel is, is de begeerte onzuiver. Hoe zwarter het magisch gezien wordt, hoe troebeler de kleur, zodat vele vuige begeerten een bruine kleur hebben met soms een ietwat rode achtergrond. Wanneer daarin dan bovendien nog een zeer diep purper naar voren komt, kunnen we zeggen dat de hartstocht en toorn daar bovendien in meespreken. En ziet U dergelijk persoon in z'n uitstraling, kijkt U dan uit en loopt U maar liever een straatje om. Dan wil ik er nog wat die chakra's betreft dit aan toevoegen, voor degenen die hieromtrent voldoende zijn ingewijd: Elk chakra beheerst bepaalde functies van de geest en geeft uiting aan de bewustwording van deze geestelijke functies in de stof. De verschillende chakra's kunnen door de 7 hoofdkleuren worden gekenschetst en elk chakra is in de aura kenbaar als deze kleur, terwijl hoe hoger het chakra ontwikkeld is, hoe groter de algemene overheersing door de buitenste rand van de aura door de hoofdkleur van het chakra. Voldoende.
- x Dank U wel vriend.
(Hierna wordt door de intelligentie andermaal nog het een en ander over het werk van de Orde medegedeeld, waarna als slot HET SCHONE WOORD volgt).

...En van hieraf zullen wij dan overgaan tot het slotwoord en ik zou gaarne van U 3 woorden of begrippen hebben waarmee wij op de gebruikelijke wijze kunnen eindigen.

x LENTEBODEN - HARMONIE - BERUSTING.

- B e r u s t i n g

Gestapelde bergen van leed
Die ik zo lang moet dragen
Denk niet dat ik U vergeet
Ik moet U verder schragen
Totdat de tijd ten einde spoedt.
Het valt mij zwaar
Maar 't is mij goed,
Omdat ik weet,
Die last die werd mij opgelegd
Door Hem die is de eeuw'ge kracht,
Die kent het eeuw'ge recht.
Gods wil is heilig als Zijn naam,
Daarom wil ik berusten
Totdat ik, dragen in Zijn naam
Benaderend de kusten
Der eeuwigheid
Eens wordt bevrijd
Van alle last door mij gedragen.
Zolang ik draag is daar Zijn hand
Die steeds mij weet te schragen,
Totdat ik eind'lijk na de strijd,
Keer in het Vaderland.

H a r m o n i e

Gestorven is de geest van strijd
Gestorven het verzet.
'k Heb mij, God, nu neergelegd
Bij Uwen heil'gen wet.
Uw stem die spreekt voor mij
Zo stil en onverstaanbaar nog,
Zij is mij kracht, zij is mij licht,
Want ken 'k Uw woorden niet
Dan toch zijt Gij de kracht mijn Heer,
Gij ziet misschien van ver
Uit hemelen op mij neer.
Gij leeft in mij, en waar Gij zijt
Ik weet het niet, 'k erken geen naam
Voor wat Gij zijt, maar in mij klinkt
Uw wezen door alsof de eeuwigheid
Reeds in het tijdelijk begint en meezingt
In mijn ziel.
De harmonie met U, o God
Dat is het beste van het lot
Dat ooit ten deel mij viel.
Het heeft geen naam,
Het heeft geen klank,
Het is geen weten, geen beschouwen,
't Is geen geloof, geen stil vertrouwen
En toch, ik wil er steeds op bouwen
Heel het leven door.
Gij God, die stil is, spreekt in mij
Gij gaat op alle wegen voor.
De harmonie waarin Gij zijt
Die in mijn wezen nu berust,
Zij is mijn zijn en vreugd
En last en allerzoeste lust.

L e n t e b o d e n

Ze komen gevlogen zo vlerkend en snel
Ze lachen een keer en ze weten het wel:
De lente komt in 't land,
De zon komt op, vurig rood
En zet het kale woud in brand.
De adem, warm reeds van de wind,
Streelt even hoofd en hand
Als ware men een spelend kind

Dat moeder zachtkens kust.
En wonder, er ontluikt een bloem
Iets van d'r ogen lust
En van d'r lente roem
Dat doordringt in 't bestaan.
Het is nog kil, 't is nog bar,
De wereld lijkt nog koud,
Zo zwart en kaal en strak gelijnd
Staat nog 't levend hout.
En toch, de lenteboden saâm,
Die 'k haast niet zien
Of omschrijven kan
Zij tonen je het lentebeeld
En spreken je ervan
Hoe straks de kou, de wind gedeeld,
Verscheurd wordt door de zon
En 't leven weer opnieuw begint
Als 't reeds zo vaak begon.
Je draagt d'r lentelast zo mild
Met een stil gemoed.
Er ruist wat in je aderen
Er pulst wat door je bloed.
Je voelt, de tijd gaat naderen
Van zon, van vreugd, van licht.
Zo is ons wezen dan
Door enkele boden reeds
Op lentezijn gericht.
Zo dragen we berustend voort
D'r winter zware last
En dragen ook de ketenen nog
De keten die nog past
In den tijd.
Maar de lenteboden spreken van vreugd,
Ze lachen verheugd,
En ze spreken van jeugd.
En 't hart lacht mee . In harmonie
Met het hele zijn
Begint in je wezen een levensmelodie:
'k Zal straks bevrijd weer zijn,
Een grootse bloesemzegen
Omlijnt zodadelijk vol
De prachtig schone wegen
Waarlangs mijn schreden moeten gaan.
Het leven is nog kil en koud,
Maar toch, de lente komt weer aan.
En daarom ga 'k beraden voort,
Zo dapper, stoer en stout.
Want de lentebode zegt:
Aan 't einde van de weg
Daar ligt het zonnegoud,
Het zonnegoud van geest'lijk zijn
Van vol en zwaar beseffen
Van 's Heren heerlijkheid.
Dan zijn de wegen effen
En vol van gouden licht.
Des levens lenteboden
Houden 's mensen geest
In volle harmonie
Op hunnen God gericht.

En daarmee besluiten wij deze bijeenkomst
en dank ik U allen voor Uw aandacht.
Goeden avond.